
Itamár Jáosz Keszti Füst Milán versfordításait tartalmazó kötetét április 11-én mutatta be a Magyar Köztársaság Tel-Aviv-i Nagykövetségén. Három, a *Nyugat*-ban megjelent darabját itt adjuk közre két nyelven.

Füst Milán *Zsoltár*

*Ó Uram, engem bántanak- - -
Csendes vagyok, félek, kis helyre, sarokba meghuzódom
És utánam jönnek, üszkösbottal szurkálnak szörnyű módon,
Fázékony testemmel jeges vízbe rántanak- - -*

*Ó Uram, én mozogni nem kívánok- - -
Én kicsi helyen dideregve ülni akarok, én komplikációktól félek:
S tiszta ruhámmal, ujjaimmal ragadós mézfürdőbe lök az Álnok
És kijövök és piszokban élek- - -*

*Én sírni sem akarok: és szemeim
Mély kútjai a vizet zubogva ontják- - -
Én más lebeletét utálok s gyakorta mosom kezeim- - -*

*Mért kell hát érintkeznem, mért kell élnem, mért nem bontják
Hús, tiszta, örök-ágyam tiszta angyalok?- - -
Vagy mért, hogy ebszájjal magamtól mindenkit el nem marhatok?- - -*

(Nyugat, 1909. 8. szám)

מזמור

אלי, פוגעים בי תמיד - - -

אני שקט, חושש ומצטנף בפניי החמימה.

אך הם באים בעקבותי ונועצים בי מוטות מלכנים ער-אימה

ודוחסים לתוך הצוננים את גופי המרעיד.

אלי, אין לי רצון לזוז מפה לשם - - -

כל חסדי לשכת במקומי הצר: גופי צמרמר ואני נרא מתסבוכות.

אולם חורשי-רעה הורפים אותי אל מי-הקבש, ער קצות אצבעותי, בעוד

לבושי נקי וצח, הנם פי והלץ אני מוטרף המים הדביקים - הי בזהמת-עולם.

איני רוצה לבבות - ולו גם בארות עיני

העמקות שומעות-להן סילונות של מים - - -

שוגא אני את חבל פי חזולת ואת שתי נדי רוחץ בלי נוי.

וכי לקח לי מצע אנוש? ולמה לי להיות? ומדוע ישליחי-מעלה נקיי-כפים

בחיק הנצח אין עורכים תוך טהרה את משכביז - - -

או לקח אין בי כח להגים את כל רואי פניי במלחעות-קלבים בפיי - - -

Füst Milán

*A névtelen iszik**

Szilasi Vilmosnak!

*Tégy pobarat az asztal végire,
Tölts bort neki s ne nézz oda, -
Egy szegény koldús érkezik a légen át,
Ki tévelygett a tengerek s hegyek felett és nem is látható...
Most hajts fejet! - S te második Éliás,
Az ajtó mögött ki ott leselkedel és rajtamütnél onnan, állj elő!
S ha sánta volnál netán: tudós púpos, aki mindig fázik, egyre didereg...
Ülj le tebát a kályha mellé. Csend van ott.
S mi barátságos csendet varázsolunk néked, kortyod is hogy hallható legyen...
S lehúnyjuk szempilláinkat, mert tudjuk azt, hogy mi a szenvedés.*

*Igyál hát értünk Láthatatlan, örök bolygó, kinek neve sincs!
S tág sántort vonjon fölénk e képzelt látomás, hogy megvédjen a kínoktól, - igyál!
Mi nem kívánjuk garasodat érte, koldusa e földnek, úgy is tudjuk, nincs neked...
S hogy hajad koronája talán lángban áll, - úgy képzelem, - hisz évezredek óta bordod
ugyanazt: -
Hogy mit tesz: mindig ablakokból nézni ablakot...
S mi visszatükröz: mindig szembenézni veled végtelen...
S mi nem hagy nyugtot: kérdéssel felelni szomjas kérdezőnek...
Hát igyál!*

(Nyugat, 1932. 13–14. szám)

* A *Füst Milán Összes versei* kötetben a vers másik változata olvasható. „S mi barátságos csendet varázsolunk néked,” helyett: „S mi meg se moccanunk e némaságban:”; „úgyis” helyett: „úgy is”; „S hogy hajad koronája talán lángban áll” helyett: „S hogy hajad koronája lángban áll talán”; „mindig ablakokból nézni ablakot” helyett: „mindig ablakokból nézni másik ablakot”. Ezen kívül az ajánlás is el van hagyva.

האלמוני שותה מן הכוס

שיום כוס בקצה השלחן.

מעל ימים ותקרים תפעה ולא נראה לעיני...

עתה הרבן נא ראשו - ואתה, אליהו השני,

בסתר דלת כי תארב להפתיעני - קום ונא!

ואם תצלע, הלילה, חכם גבן, רועד מצנת-התמיד,

שב-נא בירבתי חמורה, הן בזה שקט שם,

בין בה וכח דועקת בקר האש ולמנוחתה לא תפריע אןשה השלחנת.

ובחוף האלם אני לא נזוז: כדי שתשמענה לגימותיה...

נא, שתח לחיינו, איש-אין-דמות, נורד נצחי שגם בשם לא יקרא!

עד שיקרש מראה-הדמיונות את סכתו מעל ראשו, להגן מפני המכאובות -

נא שתח

את מעותיה לא נחמד, הו קבצן כל הארץ - הלא יודעים אנהנה

נדיה ויקות הן...

ורק גור ראשה עוד בוער באש - פה נדמה - שכן אלפי שנים אותו נשאת: -

וכי מה פשר: מבעד לחלונות להבוט תמיד לתוך חלון אחר...

וזה המקרין דמותנו כמו ראי: אתה, אין-סוף - להשיר אליה מקטים בלי-דרך...

ומה שלא יתן עוד מנוחה: להשיב בשאלה לבעל-שאלה צמא...

נא, שתח

Füst Milán

Este van

*Mire rám mutatnál: nem vagyok.
Akár a csillag, mely lefut a tétovák előtt: olyan volt életem.
Oly hamari volt csakugyan, oly gyors és hebeburgya ez a lét...
Bizony én el sem tudom hinni, hogy e kuszaság,
E hegyén-bátán bennem tornyosuló összevisszaság most nyugalomra tér.
S elrendeződik-e? - felelj rá hogyba tudsz.
Nagy ivben esteledik körülöttem mindenütt.
Az ég is tágul, gömbölyűbb a föld
S mi apró-cseprő volt: felszívatik.
S egyetlen hang dong: hogy este van.
S egy ujj mutat az ég felé, hogy ott az én utam, mégiscsak ott,
Mert jó valék.
Mert rossz nem tudtam lenni... ama nagy parancsokat
Nem törtem meg, ha ingadoztam is...
Így volt-e, mondod? Felelj rá, hogyba tudsz.
S a borús ég is meghasad vigasztalásomúl, -
Egy kis derű is lám, mégiscsak jut nekem...*

*A messzeségben, ott, hol domborúl a Csendes Óceán
S mint óriás cet csillog a tenger háta,
Ott képzeltek el zöld sziget és zöld árnyékaid, -
Hol többé semmi sincs. Ott ferdén fordul el
A föld a semmiség felé. Vigyél el még oda.
Még hazát is találok ott a vég előtt, én hontalan. Jöttöm hírére tán
Akiről álmodék, élembe fut. Már várnak ott... s ez jól esik.
Így lesz-e, mondod? - Felelj rá, hogyba tudsz*

(Nyugat, 1933. 13-14. szám)

ערב יורד

עד שתצביע עלי: כבר אינני.
במעשה חכוב האץ לנשור לעיני המשתאים: כך חלמו חיי.
אכן, כל הכל חקיום על זוטותיו כל-כך תפוח הנה וכח מהיר-תנועה...
ועכשו נכצר ממני לחאמין כי כל הערב-רב הזה
עם הערכת הדברים הנאספים לחוכי בערמה - סוף-סוף ומצא מנוח
והכל יבוא על מקומו - ענה-נא, אם אפשרו

כבר ערב יורד מסביב, בכל מקום - בקשת גרולה.
הולך ומתרחב גם הרקיע ותארץ לובשת צורה פדורית יותר,
כל שהנה בגדר מה-בכה, פנים קטנים: הכל יכלע עכשו ער-קלות.
רק קול יחיד עוד יחמה: הנה הערב.
ונד תוקף אצבע לעבר השמים - שם, שם דרכי, בכל זאת, זוהי הדרך.
שכן טוב-לב הייתי מעודי,
שכן נכצר ממני להרע... ולא הפרתי מעולם את
המצוות החמורות, לו גם הססתי...
וכי לא כך היה? אמרו? ענה-נא אם אפשרו

עכשו גם שמי העננים נפקעו לשנים כדי להחיש לי נחמה. -
אכן, קרטוב-של-עליצות, בכל זאת, גופל גם בחלקי...

בקר-המרתקים, מקום-שם מתקמר האוקיינוס השקט
ושם גב הים מבהיק פלונתון-ענק,
ושם שוכן בדמינו: האי הירקרק עם שלל צלליו ורשי-הגון. -
ושם שוכן הלא-כלום בלבד, עת-פי פדור-הארץ פונח אלכסונית
לעבר האסס-והאין - האם תאות לשאתני עד לשם?
כי שם אמצא לי גם מולדת בטנם בוא קצי, אני... איש-אין-מולדת, שכן בהתגלגל
שמועה בדבר בואי - אולי תרוץ אל-מול פני הדמות עליה חלמתי לפני?
ראה, מחכים לי שם... מה טוב ומה נעים.
אמר, וכי כך יהא הכל? - ענה-נא אם אפשרו